

Сім чудес світу

Сім чудес світу античності — це найдавніші пам'ятки архітектури, які справедливо вважаються найвеличнішими творіннями рук людини. Класичний перелік семи чудес світу з'явився ще в III столітті до н. е. До нього входили найбільші архітектурно-історичні та культурні пам'ятки античного світу: піраміда Хеопса, висячі сади Семіраміди, статуя Зевса, храм Артеміди, мавзолей у Галікарнасі, Колос Родоський і Олександрійський маяк. На жаль, з усіх перерахованих чудес світу в наші дні можна побачити лише піраміду Хеопса.

Багато хто намагався розкрити секрети давніх цивілізацій, які зуміли створити настільки масштабні об'єкти, не маючи сучасного технічного оснащення. Але таємниці так і залишилися за сімома печатками.

Початкова висота піраміди Хеопса дорівнювала 146,6 м, але через тисячоліття вона скоротилася

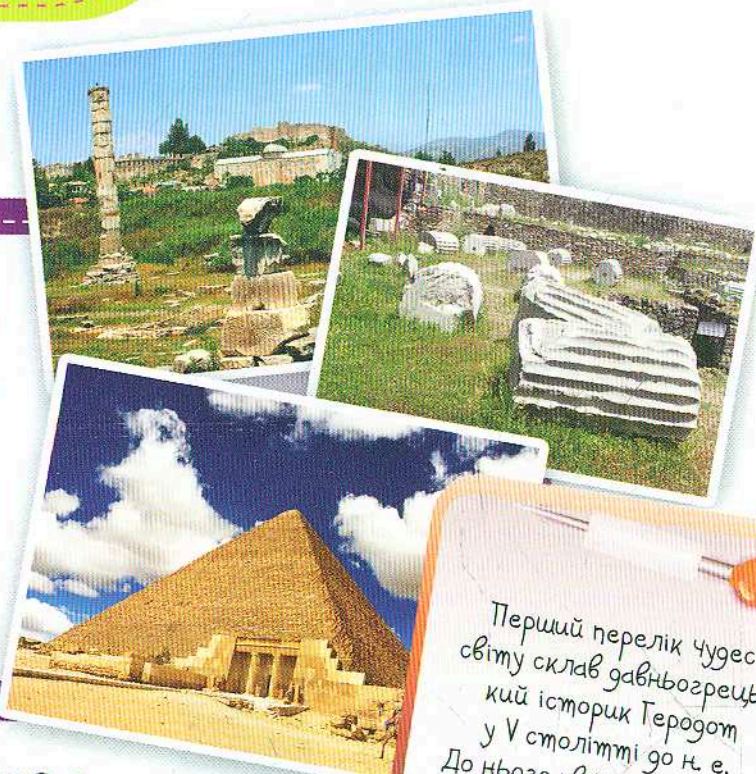
Піраміда Хеопса

Піраміда Хеопса — найбільша з єгипетських пірамід, будівництво якої тривало близько 20 років і було завершено в 2560 році до н. е.

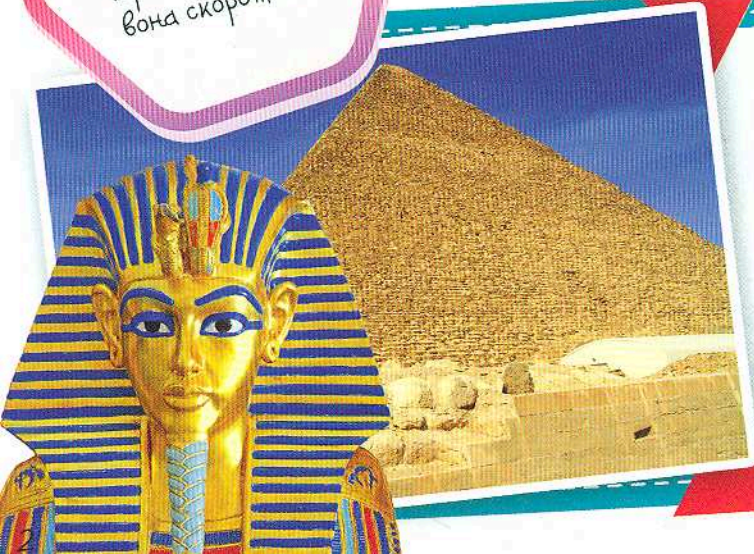
Висота піраміди Хеопса складає 138 м 75 см. Всередині піраміди Хеопса розташовані три усипальниці. Велика піраміда — єдина в Єгипті, де є й висхідні, й спадні коридори. Це центральний елемент комплексу в Гізі.

Навколо піраміди Хеопса були споруджені ще кілька пірамід для дружин фараона, а також інші храми й гробниці.

Піраміда Хеопса зведена приблизно з 2,3 млн кам'яних блоків. Найбільші камені були знайдені в усипальні фараона, кожен із них важить від 25 до 80 т. Гранітні брили доправляли з кар'єру, що знаходився на відстані 1 000 км.

Перший перелік чудес світу склав давньогрецький історик Геродот у V столітті до н. е. До нього увійшли акведук, дамба в порту на острові Самос і храм богині Тери

Висячі сади Семіраміди

Висячі сади Вавилону — друге за значимістю чудо світу античності. Пам'ятка розташовувалася неподалік від Багдада (Ірак), і сьогодні її кам'яні руїни можуть вразити туриста своєю масштабністю. Висячі сади були побудовані за велінням Навуходоносора II, правління якого припадає на VI століття до н. е. Кращі інженери, математики та винахідники Межиріччя працювали вдень і вночі, щоб виконати наказ царя й створити подарунок для його дружини Амітіс. Незвичайний парк повинен був хоч трохи нагадувати дружині царя рідний дім. Хоча не виключено, що це лише красива легенда.

Висячі сади Семіраміди описані багатьма істориками давнини. Але до сьогодні існують деякі сумніви щодо реальності цього витвору інженерного мистецтва. Наприклад, Геродот, який подорожував Месопотамією десь у V столітті до н. е., жодним словом не прохопився щодо цієї дивовижної споруди. Хоча вона була найвеличнішою і найпрекраснішою у Вавилоні. Загадка Висячих садів Семіраміди досі хвилює вчених, археологів та істориків.

Сади Семіраміди були зведені на посушливій рівнині у формі ступінчастої піраміди з квадратною основою

Вважається, що на створення статуї Зевса знадобилося 200 кг золота

Статуя Зевса в Олімпії

Містечко Олімпія розташоване на півострові Пелопоннес, у 150 км на захід від Афінів. Його головною пам'яткою вважається Храм Зевса, де колись знаходилася величезна статуя батька богів. Храм Зевса був побудований у 471–456 роки до н. е. архітектором Лібоном. З 884 року до н. е. тут проводили олімпіади на честь верховного божества.

Статуя Зевса була захищена від цікавих очей завісою і відкривалася захопленням глядачам лише в особливі моменти святкування. Скульптура божества, що сиділа на троні, була не менше 15 м заввишки. Зевс сидів на розкішному золотому троні, прикрашеному дорогоцінним камінням та численними скульптурними зображеннями. Вважалося, що кожен еллін зобов'язаний хоч один раз у житті побачити цю скульптуру, щоб не вважати, що прожив своє життя даремно. Про долю великої статуї відомо небагато. Одні джерела свідчать, що статуя в 394 році н. е. була знищена разом із храмом. Інші повідомляють, що до 475 року н. е. скульптура була виставлена в одному з палаців Константинополя і втрачена під час пожежі.

Храм Артеміди в Ефесі

Артеміда, богиня родючості, мала велике значення для населення Ефеса (сучасна Туреччина), і щоб довести їй свою відданість, жителі вирішили збудувати на її честь храм. Гроші на будівництво збирали «з усього світу». Створення храму тривало понад сто років, а завершений він був під керівництвом Деметрія і Пеонія ймовірно в середині V століття до н. е. У головному залі храму була встановлена дивовижна статуя богині Артеміди, висота якої становила близько 15 м. Вона була інкрустована дорогоцінним камінням та золотом.

На жаль, у 356 році до н. е. Герострат, одержимий ідеєю прославитися за будь-яку ціну, влаштував у будівлі пожежу. Споруда була практично повністю знищена, за винятком елементів конструкцій, виготовлених із мармуру. Після цього храм Артеміди кілька разів відроджувався й знову припиняв своє існування. У 263 році до н. е. він був востаннє розграбований готами. Остаточо «мармурове» здоров'я споруди було підірвано болотяним ґрунтом, а також водами річки Каїстра, що протікала неподалік. Щоб відновити первісний вигляд будівлі, вченим з усього світу знадобилося кілька десятиліть.

У наш час на місці храму Артеміди серед руїн височіє одна відновлена колона

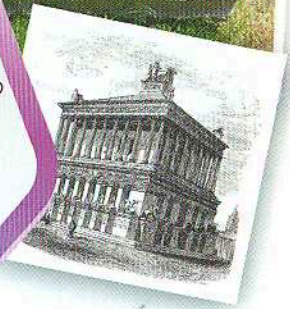
Мавзолей у Галікарнасі

Мавзолей у Галікарнасі — надгробний пам'ятник карійського правителя Мавсола, споруджений у середині IV століття до н. е. Галікарнас був столицею царства Карійського, яке вважалося найбагатшим і найкрасивішим містом Греції. Мандрівники любили приїжджати до Галікарнасу, щоб побачити на власні очі гробницю царя Мавсола, який помер приблизно в 353 році до н. е. Будувати Мавзолей почали ще за життя царя. А після його смерті цариця Артемісія завершила будівництво.

За проектом ця будівля була величезним прямокутником із розмірами 66x77 м. Висотою ж він був близько 46 м. Після того як Олександр Македонський переміг персів, це місто було практично зруйноване, але, на щастя, мавзолей залишився неушкодженим. Але в XV столітті лицарі-хрестоносці знесли Мавзолей, збудувавши на його місці фортецю святого Петра.

Сьогодні з руїн Мавзолею зроблений музей. Тут можна побачити безліч статуй, фрагментів ба-рельєфів, що дійшли до сьогодні

Колос Родоський

Колос Родоський — гігантська статуя, яка стояла в портовому місті Родосі — острова поблизу берегів сучасної Туреччини в Егейському морі. Це найнедовговічніше із семи чудес світу давнини.

Після того як розпалася держава Олександра Македонського, на Родосі закріпився Птолемей I Сотер. У 305 році до н. е. тут висаджується Деметрій I Македонський із 40-тисячним військом, однак за рік відступає. Покинуті облогові знаряддя народ Родосу вирішує продати, а на отримані кошти буде статую Геліоса — шанованого місцевими жителями бога Сонця — на знак подяки за заступництво.

До сьогодні не збереглося жодного достеменного зображення Колоса. Один із описів говорить, що над 36-метровою бронзовою статуєю протягом 12 років працював скульптор Харес. По закінченню робіт родосці побачили стрункого й високого юнака-бога, голову якого вкривав променистий вінець. Родоське чудо світу було зруйновано в 222 році до н. е. землетрусом.

На виготовлення Колоса пішло 8 т заліза й 13 т бронзи

Олександрійський маяк

Олександрійський маяк — це перша у світі будівля такого типу й найвища будівля давнини

Після завоювання Єгипту Олександром Македонським було засновано місто, назване на його честь Олександрією. Місто почало активно розвиватися, незабаром виникла й гостра необхідність у спорудженні Олександрійського маяка. Місцем для маяка був обраний острів Фарос, що знаходиться в 1 290 м від Олександрії. Зведенням Фароського маяка керував архітектор Сострат. Будівництво маяка тривало лише шість років (285–279 роки до н. е.). Висота Олександрійського маяка досягала 120 м. Світло, що проектувалося з вежі Олександрійського маяка, було видно на відстані до 48 км. Маяк мав три яруси. Верх його купола прикрашала семиметрова статуя Ісиди-Фарії, покровительки мореплавців. Потужний світильник проектувався за допомогою системи увігнутих металевих дзеркал. Також у маяку була й підземна частина, де розташовувалися запаси питної води для гарнізону. Ця споруда також виконувала роль фортеці, що охороняла морський шлях до Олександрії, і була обнесена потужною огорожею з bastionsами й бійницями. У XIV столітті Фароський маяк був зруйнований землетрусом.

